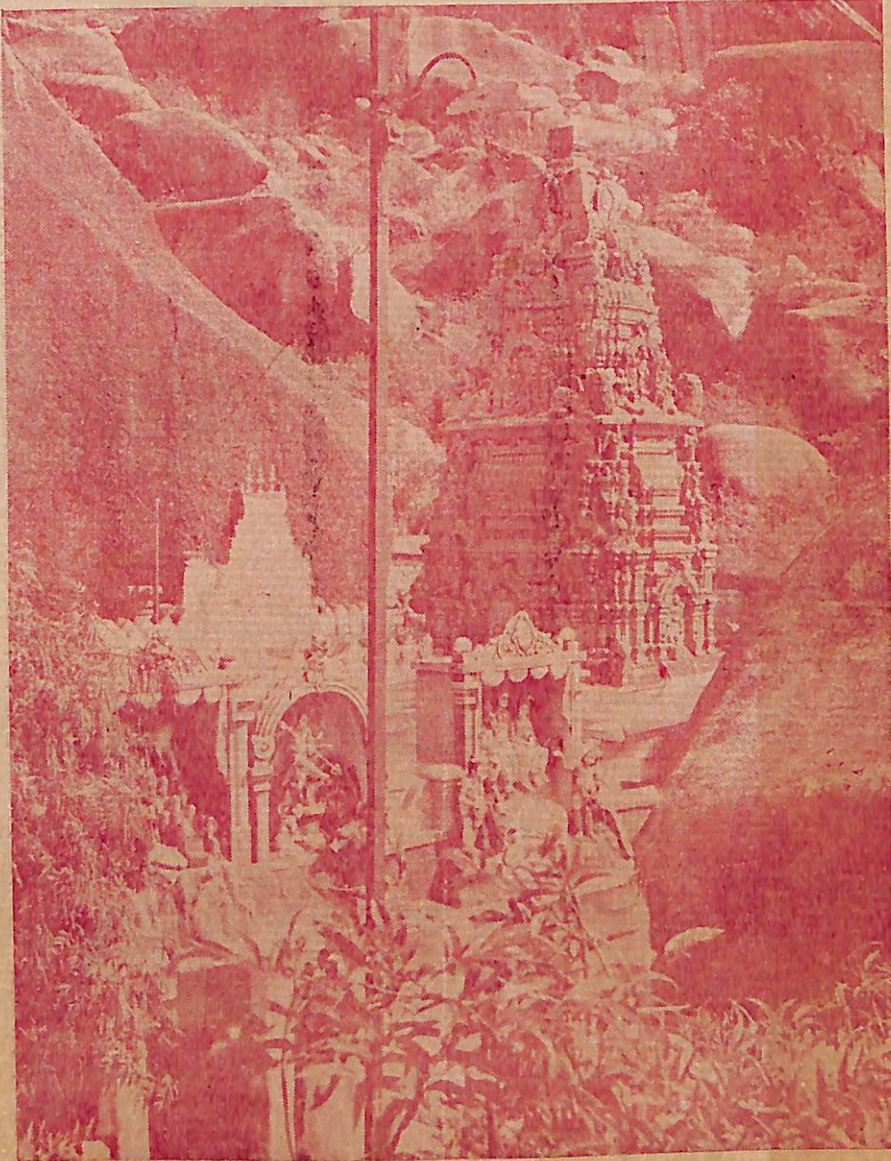

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಜನವರಿ ೧೯೭೯

'ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ' ಚಿರಾಯುವಾಗಲೆಂದು

ಹರಸಿ ಹಾರೈಸಿರುವ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

542 ಶ್ರೀ ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ,
ಶಿಕ್ಷಕರು,
ತ್ಯಾಗಬೊರು, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.	553 ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ
ಶಿಕ್ಷಕರು,
ಅದಲಗೆರೆ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
543 ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಗುರುಚನ್ನಬಸವಯ್ಯ
ಶಿಕ್ಷಕರು,
ಬೆಣಚೆಗೆರೆ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	554 ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಸವಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಅಮ್ಮನಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
544 ಶ್ರೀ ಟಿ. ಜಿ. ಗುರುಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು,
ತ್ಯಾಗಬೊರು, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	555 ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ
(ಬಳ್ಳೆಕಟ್ಟೆ) S/O ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ
ಗೋಡಿಕೆರೆ, ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
545 ಶ್ರೀ ಮೂಡಲಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ತ್ಯಾಗಬೊರು, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	556 ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯ
ಎನ್. ಮತ್ತಿಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
546 ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಪ್ಪ ಶಿಕ್ಷಕರು,
ತ್ಯಾಗಬೊರು, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	557 ಶ್ರೀ ಶಿವಣ್ಣ, ಶಿಕ್ಷಕರು
C/O ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚಯ್ಯ
ಕಿಟ್ಟಿದಕುಪ್ಪೆ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
547 ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಗಂಗಣ್ಣ ಶಿಕ್ಷಕರು,
ಉದ್ದಿಹೊಸಕೆರೆ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	558 ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಿ. ಗುರುಸಿದ್ಧಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಆನೆಪೇಟೆ, ಗುಬ್ಬಿ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
548. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಎನ್. ರಾಂಪುರ ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	559 ಶ್ರೀ ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶ್, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಅಮ್ಮನಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
549 ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವನಂಜಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಎನ್. ಮತ್ತಿಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	560 ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶಿವಶಂಕರಯ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು,
ಚನ್ನಪ್ಪಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.
550 ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ತ್ಯಾಗಬೊರು, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	
551 ಶ್ರೀ ಬಿ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಎನ್. ಮತ್ತಿಘಟ್ಟ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	
552 ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ
ಶಿಕ್ಷಕರು,
ಹೆಚ್. ನಾಗೇನಹಳ್ಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾ	

(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.)

ಶ್ರೀವಾಣಿ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಹಂಕಾರವು ಮೂಲಹೇತುವಾಗಿರುವುದು. ಕಾಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಹಂಕಾರ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಾರ್ವಭೌಮಪಟ್ಟವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕುಣಿದಾಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಿರುವೆವು. ನಾನು ಮಾಡುವೆನು, ನಾನು ದೊಡ್ಡವನು, ನಾನು ಕರ್ತೃ, ನಾನು ಭೋಕ್ತೃ ಮುಂತಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಉಪಯವಾಗುವುದೇ ಸರ್ವ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಮೂಲ. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತವ್ಯವಹಾರಗಳು, ಅನೇಕ ಗಲಭೆಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಅಂದೋಲನಗಳು, ವಿನಾಶಕಾರಕ ಕೃತ್ಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಹಂಕಾರ-ಮನುಕಾರಗಳೇ, ಅರ್ಥಾತ್ ನಾನು-ನನ್ನದೆಂಬುದೇ ಮೂಲ. ಈ ಮದವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆತನೇ ಸುಖಜೀವಿಯು. ಶಾಂತಿಪ್ರಸ್ಥಾಪಕನು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಗಳಿರುವವರೆಗೂ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳು ಸೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಾರವು. ಒಂದು ನೇಳೆ ಅಹಂಕಾರ ಮನುಕಾರಗಳ ಪೂರ್ವಕ ಸುಖಗಳು ದೊರೆತಿದ್ದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖಮಿಶ್ರಿತವಾದುವು. ದುಃಖ ರಹಿತವಾದ ಸುಖವೆನ್ನುವುದು ದುರ್ಲಭವಾದವನಾತು. ಅದು ಅಹಂಕಾರ ಮನುಕಾರಶೂನ್ಯವಾದ ಅತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರಕುವುದೇ ಹೊರತು ಅಸಾರವಾದ ಧನಸಂಗ್ರಹದಿಂದಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾದ ನಿತ್ಯವೂ, ಸತ್ಯವೂ, ನಿರ್ದೋಷವೂ, ಅನಾದಿಯಾದ ಸುಖವೇ ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನುವುದು ಅದರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ, ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸವೆಂಬುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಸ್ಥಾನವಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತಹ ಆನಂದವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಅದೇ ಕೈಲಾಸವು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಬೇಕೆನ್ನುವುದು ತಪ್ಪುಭಾವನೆಯು. ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ನಿರಂಹಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕಾರ್ಯಕದಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಕಾಮನಾಶ ಹಿತ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರರಹಿತನಾಗಿ, ಈಶಾರ್ಪಣಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಚರಣೆಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಖ್ಯೆ. "I mean by work action done for the divine and more and more in person with the divine alone and nothing else" ಎಂಬ ಅರವಿಂದವಾಣಿಯೂ ಇದನ್ನೇ ಸಾರುತ್ತದೆ.

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’

ಜನವರಿ, ೧೯೭೯

ಸಂಪುಟ-೧೫ ಸಂಚಿಕೆ-೧

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಹೆಚ್. ಬಿ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ
ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿ

ಪಂ|| ಚನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆ
ಪಿ. ಎನ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಯ್ಯ
ಬಸವರಾಜು

ಜಾಹಿರಾತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು

ಎಂ. ರೇಣುಕಾರಾಧ್ಯ

ಮುದ್ರಕರು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಳ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಚಂದಾ ವಿವರ

ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ: 151-00 ರೂ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: 10-00 ರೂ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀವಾಣಿ	3.
ನವನೀತ-ಅಮೃತ ಬಿಂದು	5
ಗೀತೋಪದೇಶ	6
ನಂಬಿಕೆ	9
ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು	12
ಅನುಕಂಪ	14
ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೀಗಿತ್ತು ಆಮೇರಿಕ	15
ಮೂಡಿ ಬಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ	18
ಕಾವ್ಯವಾಹಿನಿ	19
ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ವಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆಯೇ ?	22

ಸ್ಥಳ ಮುಖಪುಟ ನಿಕ್ಷಿ
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಗಿರಿ ಮಧ್ಯ ಮಂದಿರ
ಶಿಖರದ ಸುಂದರ ಸಿರಿನೋಟ.

ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಮನವಿ

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಲೇಖಕರಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕಥೆ, ಕವನ, ನಗೇಹನಿ, ಪ್ರಬಂಧ ಇವುಗಳನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆ. ಲೇಖನಗಳು ಪುಲಿತ್ಜೆರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಪುಟಗಳಿಗೆ ಮೀರದಂತಿದ್ದು, ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವೀಕೃತ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಲೇಖನಗಳನ್ನು

“ಸಂಪಾದಕರು”

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ [ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ]

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ-572131 ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಇವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಚಂದಾದಾರರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ

1979ನೆಯ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ನಿಮ್ಮ ಚಂದಾ ನಂಬರ್ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಚಂದಾ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ವಿಳಾಸ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸದ ಹಿಂಬದಿ ಇರುವ ಚಂದಾ ನಂಬರ್ ಅಥವಾ ಯಾರ ಮೂಲಕ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆದಿರುವಿರೋ ಅ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿ.

ಚಂದಾ ಬಾಕಿ ಇರುವವರು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ.

ಚಂದಾ ಅವಧಿ ಮುಗಿದಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಓದುಗರು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು

‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ’ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ-572131 ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ನವನೀತ

(ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಿಲ್ಪೀಗಳ ಭಾವಾನುವಾದ)

ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ಯನ್ಮನಾಯಾಂತಿ ದೇಹಿನಾಂ |
ಸುಖಾನ್ಯಪಿ ತಥಾಮನ್ಯೇ ದೈನ್ಯಮತ್ರಾತಿಚ್ಯತೇ ||

ಬಯಸದೆ ಇದ್ದರೂ ದುಃಖಗಳು ಹೇಗೆ
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಂದುಸೇರುತ್ತವೋ ಸುಖಗಳೂ
ಹಾಗೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ದುಃಖ
ದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯ ಒಂದು ಅಧಿಕ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

★

||

★

ಜಗತಿ ನರಜನ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ವೈದುಷ್ಯಂ ತತ್ರ ಸತ್ಯವಿತಾ |
ಕವಿತಾಯಾಂ ಪರಿಣಾಮೋ ದುಷ್ಪ್ರಾಪಃ ಪುಣ್ಯಹೀನನ ||

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ದುರ್ಲಭವಾದುದು.
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಉತ್ತಮ
ಕವಿತಾ ಶಕ್ತಿ, ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತಿ ಬರುವುದು
ದುರ್ಲಭ ಇವು ಪುಣ್ಯಹೀನರಿಗೆ ದೊರೆಯುದಿಲ್ಲ.

★

||

★

ಧೃತಿಃ ಪ್ರಮಾ ದಮೋತ್ತೇಯಂ ಶೌಚ ಮಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಃ |
ಧೀವಿದ್ಯಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧೋ ದಶಕಂ ಧರ್ಮಲಕ್ಷಣಮ್ ||

ತ್ವಸ್ತಿ, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು,
ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಇತರರ ದೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು,
ಶುಚಿಯಾಗಿರುವುದು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಗ್ರಹ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನ,
ಸತ್ಯ, ಶಾಂತಿ ಇವು ಹತ್ತು ಧರ್ಮದ ಲಕ್ಷಣ ವೆನಿಸುವುದು.

★

||

★

— ಕಾವ್ಯ ಸುಧಾಪ್ರಿಯ

ಅಮೃತ ಬಿಂದು

“ನತು ಪ್ರತಿ ನಿವಿಷ್ಟ ಮೂರ್ಖ
ಜನ ಚಿತ್ತಮಾರಾಧಯೇತ್” ತಾನು ತಿಳಿ
ದದ್ದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಎಾದಿಸುವ
ಮೂರ್ಖನ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು
ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಸುಭಾಷಿತಕಾರರು.
ಇದು ವಿಚಾರಾರ್ಹವೇ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜ
ಜೀವಿ. ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಮುಖ
ಗಳ ಪರಿಚಯ ಅಗತ್ಯ. ನಾನಾಸಂಘ
ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹಾಯ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನೂ
ಹೊಂದಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೊಡನೆ
ವಿಚಾರ ನಿಮಿಷಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾ
ಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ
ತನ್ನನ್ನೂ ಅಣಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು
ಪರಂಪರೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಸನಾತನ
ಧರ್ಮವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡು
ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿ
ಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಂಡೇ ನಮ್ಮ
ಪೂರ್ವಿಕರು ‘ಹೊತ್ತು ಹೋದಂತೆಕೊಡೆ
ಹಿಡಿಯಬೇಕು’ ಎಂದರು. ವಿದ್ಯಾವಂತ
ಪರಾಕ್ರಮಿ, ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಾಗಿ ಅಳಿದ
ದುಯೋಧನನ ಅವಸಾನವನ್ನು ನೆನಸಿ
ಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾ
ಗಿಲ್ಲ. ಜಾನಾಮಿಧರ್ಮಂ ನಚಮೇ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ! ಜಾನಾಮ್ಯಧರ್ಮಂ ನಚಮೇ
ನಿವೃತ್ತಿಃ! ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ
ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಧರ್ಮವನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆ
ಆಚರಿಸದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದವನ
ಬುದ್ಧಿ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ
ಯನ್ನು ಸಾಮನ್ಯನಂತೆ ಅವಮಾನ
ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ನಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಜಾಣತನ
ಅವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದೇ
ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ.

-ದುಂಬಿ

ಗೀತೋಪದೇಶ

—ಲೇಖಕ : ಅರ್ಚಾರ್ಯ ಕಾಕಾ ಕಾಲೇಖಕರ
ಅನುವಾದಕ :— ಮ. ಗ. ಶೆಟ್ಟಿ,

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ “ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷೋ ಹಮಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕಾಲವೂ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಮಾಸವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆಯೊಂದು ಗ್ರಂಥವಲ್ಲ; ಅದು ಮಾನವಮಾತೆ; ಅದರ ಸಂದೇಶ ಭಾರತದ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ರಣಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣವ ಪಾಂಡವರ ಎರಡೂ ಸೈನ್ಯ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಎರಡೂ ಸೇನೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೇಕಾದವರು ಬೇಕಾದ ಸಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಲು ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸುವನು. ಬಳಿಕ ಎರಡೂ ಸೈನ್ಯಗಳ ಸೇನಾಸತಿ ಮತ್ತು ವೀರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಂಖವನ್ನು ಉಡುತ್ತಾರೆ, ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಜನವೋಹ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆಯತ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ “ಅಪ್ತಜನರ ಸಂಹಾರಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದು-ಇವಕ್ಕಿಂತ ರಾಜ್ಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುವುದು ಮೇಲು” ಎಂದು ರಥದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ, ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ರ, ಪಾಂಡ

ವರ ಕೈನಾರಿ, ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಂಧು. ಭೀಷ್ಮನ ಅರಾಧ್ಯ ದೈವತ-ಸ್ವತಃ ನಿಶ್ಚಯನಾಗಿದ್ದು ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಜುನನ ಈ ಆತ್ಮಂತಿಕ ದಯಾಭಾವನೆಯ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಚಕಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಾತ್ವಿಕ-ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಬೋಧನೇ ಗೀತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಈ ಸಂವಾದ ಮಹಾ ಭಾರತದ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ 700 ಶ್ಲೋಕ-ಗಳಿವೆ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳೂ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮಹಾನ್-ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಪಂಥದ ಜನರೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಭಾಷಾಂತರವು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ರಹಸ್ಯ ಏನು ಹೇಳಿದೆ? ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು? ಧರ್ಮಸಂಕಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು? ಮನುಷ್ಯನು ಕರ್ಮಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅದರಿಂದ ಅಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಬುದರ ವಿವೇಚನೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ ಭಕ್ತಿ, ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅರ್ಜುನನಂಥ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

“ನೀನು ಕರ್ತನಲ್ಲ, ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ ನಿಂದೀ” ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ವಿಶ್ವರೂಪವೆಂದರೆ ಕಾಲ ಸ್ವರೂಪ. ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಮೂರು ಕಾಲಗಳನ್ನು ಏಕತ್ರ ತಂದ ಇತಿಹಾಸ ಮೂರ್ತಿ. ಯಾವುದನ್ನು ನೀವು ಭಾವಿ ಅಥವಾ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುವಿರೋ ಅದು ಈಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ತಮಾನವಾಗಿದೆ, ಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಹೊಂದಿಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ವಿಚಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ವೇದವ್ಯಾಸರು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಈ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಇತಿಹಾಸವೆಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಇಡದೆ ಮಾನವಮಾತ್ರರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸನಾರೂಪಿ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ಜೀವವು ಯಾವ ಸನಾತನ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಬಂದಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ನಿರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು [ಯುದ್ಧ ಸ್ವ ವಿಕತ ಜ್ವರ] ಎಂಬ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದೋ ಅದರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯೋಧನಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಗುರೂಪದೇಶವೆಂದಿಡಿದೆ.

ಉಪದೇಶ :— ಸುಖದುಃಖದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕುವಷ್ಟು ದುರ್ಬಲನಾಗಬೇಡ. ಸೋಲು ಗೆಲುವಿಗೂ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಡ. ಯಾರು ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರೋ, ಅಗ್ರಹ ಹಿಡಿಯುವರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ, ವೀರರಾಗಿ. ದೀರ್ಘ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟ ಜನರಿಗೆ ಧಂಡಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ, ರಾತ್ರಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾತ್ರೆಯಂತೂ ಮುಂದುವರಿಯಲೇ ಬೇಕು. ಸಮಸ್ತ ಸಮಾಜದ ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂಕುಚಿತ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬಾರದು. ಈ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಟ ಜನ “ಸರ್ವ ಭೂತಹಿತೇ ರತಾಃ” ಆಗಿರಬೇಕು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ಯೂ ದ್ವೇಷ ಭಾವವಿರಬಾರದು. ಯಾವಜನ ಗೀತಾ ಧರ್ಮ ಯಾಗಿದುವರೋ ಅವರು ಕೇವಲ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರನದೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಯಾರ ದ್ವೇಷವನ್ನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಯುದ್ಧ ಕೇವಲ ಪಾಪದೊಡನೆ, ಅನಾಚಾರದೊಡನೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಚಾರದೊಡನೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಡೆಯುವದು. ಕಾಮರೂಪಿ-ನಾಸನಾರೂಪಿ-ದು ರಾ ಸ ದ ನಾಗಿರುವ ಶತ್ರುವಿನ ಅಸಹಕಾರವನ್ನು ದೃಢಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ಛೇದಿಸಿ ಅವರು ಅವಿಚಲ ಮೋಕ್ಷರದ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವರು. ಇಂಥ ಧರ್ಮ ಯುದ್ಧದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ವಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿ ಇವೆರಡರ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಾಪ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಗೆದ್ದರೂ ಧರ್ಮದ ವಿಜಯ; ಸೋತರೂ ಧರ್ಮದ್ದೇ ವಿಜಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆಯನ್ನು ತ್ವದೆ, ನೀವು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾಕರಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಚಿಂತೆಮಾಡಬೇಡಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಉನ್ನತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ; ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದೇ ಜನರ ಸ್ವಭಾವ. ನೀವು ಅಲಸಿಗಳಾದರೆ, ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಹಾದರೆ ಸಮಾಜದ ನಾಶಮಾಡಿದ ಪಾಪ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು.

ಧರ್ಮವೀರರ ತಿಕ್ಷಣವು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗೀತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಇಂದ್ರಿಯ ಲೋಭದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬಾರದು, ಸುಖದುಃಖಗಳಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗಬಾರದು. ಲಾಭಹಾನಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನಾಗಲೀ, ದುಃಖವನ್ನಾಗಲೀ ಹೊಂದಬಾರದು. ಅವರು ವೀರರಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ಲವಕೆಲ ಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗ್ಲಾನಿ ಬಂದು, ಅಧರ್ಮದ ಹೆಚ್ಚಳವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಸ್ವತಃ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಭಗವಂತನ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿರಬೇಕು. ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳ ಗಾಳಿಯೂ ಸೋಕದಂತೆ ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಲು ಸಜ್ಜಾಗಿರಬೇಕು. ಕರ್ಮದ ಹಿಂದೆ ಕಷ್ಟ

ಏದೆಯೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ವಿಚಾರದಿಂದ ಆತನು ಕರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವನು. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಆತನು ಭಾವಿಸುವನು. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮರಣ ಬಂದರೂ ಆತನು ಅಂಜುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಬಂದರ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮ ಒಂದೇ ತೀರುವುದು. ಮತ್ತು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವೀರ ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದಾಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ.

ಜನರ ಜೀವನ ಮರಣ, ಕಲ್ಯಾಣ ಅಕಲ್ಯಾಣ, ಕಾಲಪುರುಷ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುವವರು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸುಖ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹಾರಾಟಮಾಡುವ ನರರಾಕ್ಷಸರು ಕೆಲವರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಐಷಾರಾಮಿ ಮತ್ತು ವಿಲಾಸ ಇವೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಂಬರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೈತಾನನು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾನವೇ ಮಾಡಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ

ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ಈ ಸೇವೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಜೀವನ ರಸಮಯವಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ತವು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಜೀವನವು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಪಾಮರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸು ಅನಾಸಕ್ತವಾದಾಗ, ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸು ತನ್ಮಯವಾದಾಗ, ಆತನಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ; ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಅವನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಧಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮೈಕ್ಯದ ಅನುಭವವಾಗುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಂದು ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷವು ನಾಲ್ಕು ಬದಿಯಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ "ನಿರ್ವೇಶಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು" ಮತ್ತು "ಆತ್ಮಾಸಮ್ಮೇಶಃ ಸರ್ವತ್ರ" ಎಂಬ ತ್ರಿಕಾಲಾಬಾಧಿತ ಸಂದೇಶವು ನಮ್ಮ ಮಾನವಶರೀರದ ಮತ್ತು ಉತ್ಕರ್ಷೆಯ ಸಂಜೀವನ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಜೀವನ ಮರಣವು ಗೊಳವಾಗಿರುವಂತೆ ಗೀತೆಯ ಸಂದೇಶವೂ ಗೊಳವಾಗಿದೆ. ಜೀವನ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಫಲ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ಯೋಗವು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಾಡಿದ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದು.

ಕ ವ ನ

ಒಡೆದು ಹೋದ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದೆ,
ಬರಡು ಆದ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಬಲ್ಲದೆ,
ಕಳೆದು ಹೋದ ಕಾಲವನ್ನು ಮರಳಬಲ್ಲದೆ,
ನಡೆದು ಹೋದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದೆ,
ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ದೋಣಿ ಮತ್ತು ತೇಲಬಲ್ಲದೆ.
ಬಿರಿದ ಮೊಗ್ಗು ಮತ್ತು ಮೊಗ್ಗು ಆಗಬಲ್ಲದೆ,
ಮಾನ ಹೋದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾನ ಮರಳಬಲ್ಲದೆ,
ಜೀವ ಹೋದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಗೆಯು ತೇಲಬಲ್ಲದೆ.

ನಂ ಬಿ ಕೆ

—ಬಿ. ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ

ನಂಬಿದೊಡೆ ನಾಕ ; ನಂಬದೊಡೆ ನರಕ !

ಮೇಲಿನ ಸಾಲು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥವತ್ತಾದುದು ! ಈ ನಂಬಿಕೆ ಅನಂತ ಕಾಲದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾನವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಂಬಿಕೆ, ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳ ಮಧ್ಯದ ಸೇತುವೆ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನವ. ಇವುಗಳ ದ್ವಂದ್ವ ತುಮುಲವೇ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ. ಹುಚ್ಚುಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳಲ್ಲೊಂದು ಈ ನಂಬಿಕೆ.

ಇದು ಕೆಲವು ಸಲ ಹಣತೆಯ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮಂಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ನಿರಂತರವೂ ಮಾನವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನಾಧಾರಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಆಹಾರ ಹೇಗೆ ಮುಖ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಳು ದುರ್ಭರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಶಕ್ತಿ ಅನಂತ, ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವ.

ನಂಬಿಕೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಅಥವಾ ಇತರರೊಡನೆ ಆರಿತು ಸಮರಸವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವಿಕೆ.

ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಕೆಟ್ಟು ಆತ್ಮೈಕ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸಿದ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಗೀತೋಪದೇಶ ಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ನಡೆ ಎಂದು ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಯೋಗ ಹೇಳಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ತನ್ನಾತ್ಮಬಲದಿಂದಲ್ಲವೇ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹಾಮುನಿ, ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಏರಿಬಂದ ಗಾಢಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಭಂಗಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. "ಧಿಕ್‌ಬಲಂ ವೈಶ್ರಿಯ ಬಲಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜೋಬಲಂ ಬಲಂ" ಮುಂತಾಗಿ ಆತ್ಮಬಲದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರಿದ ಆ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹಾಮುನಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು ಜೀವಶವವೇ ಸೈ ! ಆತ್ಮಬಲದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ, ಸಾಹಸ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಕೀರ್ತಿ, ಕಾಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆದ್ದಾರಿ.

ಸಂಘರ್ಷವಿ ಮಾನವ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಏನು ಗತಿ ? ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಅಳೆದು ಸುರಿದು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅವರ ಜೀವನ ದುರ್ಭರವಾದೀತು ! ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೈದ್ಯನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಔಷಧ ದಿಂದೇನಾದೀತು ? ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅರ್ಥ ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಲಾದೀತು. ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖ ಹೆಚ್ಚು. ನಂಬಿಕೆಯಶಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಶಕುನಿಯ ಕುಟಿಲ ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ ಸೋತ ಪಾಂಡವರು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಬಿದ್ದು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿರಲು, ಆ ಅಹಂಕಾರಿ, ದುರುಳ, ದಂಶ್ಯಾಸನನು ಅಬಲೆ, ಅಸಹಾಯಕಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಮುಡಿಎಳೆದು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಅವಳುಟ್ಟಿ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಸೆಳೆದು ಅಪಮಾನ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ, ಅಸಹಾಯಕಾಗಿ ತನ್ನಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬನೇ ಗತಿ ಎಂದು ನಂಬಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಅಕ್ಷಯವಾಯಿತಲ್ಲವೇ ಅವಳ ಮಾನ, ತುಂಬಿ ಹರಿದ ಸೀರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ !

ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ದುರುಳತನಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಕಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯಿರುವನೆಂದೂ ಮತ್ತು ಕೂಗಿದಾಗ ಬಂದೇ ಬರುವನೆಂದು ನಂಬಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಲ್ಲವೇ, ಕಂಬದಿಂದಲೇ ಹಾರಿಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸಲಹಿ,

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಸಿಗಿದು ಸೀಳಿದ್ದು ನಮ್ಮ ನರಹರಿ ನಾರಸಿಂಹ.

ಹೀಗೆ “ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲವೋ ರಂಗಯ್ಯನ ನಂಬದೆ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಲಿ” ಎಂದು ದಾಸವರೇಣ್ಯರು ಹಾಡಿಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖದಂತೆ, ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರೂ ಉಂಟು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ.

ಉದಾ :—ಲೋಕೋತ್ತರ ವೀರ ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರ ಕುಟಿಲೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಂಬಿ ಕೊಲೆಯಾದುದು. ನಂಬಿದ ನೆಚ್ಚಿನ ಗೆಳೆಯ ಬ್ರೂಟಸ್ ಅವನನ್ನು ಇರಿದುಕೊಂಡ. ಸೀಸರ್ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬ್ರೂಟಸ್ ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದ.

ಹಾಗೆಯೇ ಒಥೆಲೋ ದುರಂತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಥೆಲೋ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಮಾತಿನ ಮೋಡಿಗೆ ನಂಬಿ ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಡಿಸ್ತಮೋನಳ ಶೀಲವನ್ನೇ ಸಂಕಪ್ತ ಕೊಲೆ ಗೈದು, ತಪ್ಪರಿವಾದಾಗ ತಾನೂ ಸತ್ತ.

ಉಪ್ಪುಂಡ ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆದ ಮೀರ್ಸಾಧಕ ನನ್ನು ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಧೀರ, ವೀರ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್.

ಇವು ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ !

ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆದಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದ ವಾತಾವರಣ. ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ, ಪರಸ್ಪರ ಅರಿವು, ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸುಖಸಂತೋಷ ತುಂಬಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಯುದ್ಧ, ಮಾನ ಹಾನಿ, ಜನಹಾನಿ ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಗಳ ಏಳೆ, ಅಳಿವು ಈ ನಂಬಿಕೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ “ಚೈರವಿ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ” ಹಣಕಾಸು ರಾಗವನ್ನೇ ಒತ್ತೆಯಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿನ ಧರ್ಮೇಚ, ಅರ್ಥೇಚ, ಕಾಮೇಚ....ನಾತಿ ಚರಾಮಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿನ

ನಂಬಿಕೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಗೋಚರ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಲ್ಲಾ ಬರೀ ದುಃಖ ಮಯ. ಹುಟ್ಟೂರನ್ನು ತೊರೆದು ಗಂಡನನ್ನೇ ನಂಬಿ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ತೆರಳುವಾಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆ ಎಷ್ಟು ತ್ಯಾಗದ ಸಂಕೇತ! ಸಾಧು ಸಂತರಲ್ಲರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದೇವನಲ್ಲಿನ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ. ಅದರಿಂದ ಪರಮಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಂತರ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

ನಂಬಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊಗ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ.

ಅದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನವನು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೌತುಕ, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಾಣಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅನಂತ ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ, ಪ್ರಳಯ, ಭೂಕಂಪ, ಸಿಡಿಲು ಸಾವು ಮುಂತಾದ ನಿಸರ್ಗದ ಗಂಭೀರ ರುದ್ರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾನವ ಹೆದರಿ ನೀರಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಆಗೋಚರಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗೆ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭೀತಿ ನಿವಾರಿಸಲು ಯಜ್ಞಯಾಗದಿಗಳಿಂದ ಭೂತ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸಾವಿನ ನಿಗೂಢವನ್ನರಿಯದೆ ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿ, ಶಾಕಿನಿ, ಡಾಕಿನಿಯರನ್ನು ತನ್ನ ಹೆದರಿಕೆ ನಿವಾರಿಸಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪಶು, ನರಬಲಿಗಳ ಮೂಲಕ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೇ ಮೂಲವಾಗಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ರೋಗಬಂದಾಗ ಮಾರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಪಶುಬಲಿ, ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಣದ ಜೊತೆ ಇರಲು ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮರಣಾಂತ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ, ಸತ್ತವರ ಭೂತ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಪಶು ಬಲಿ, ಒಂದೇ ಎರಡೆ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು.

ಪ್ರತಿ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಒಂದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಟಿದೇಳುತ್ತದೆ (ಹಳೇ ನೀರನ್ನು ಹೊಸ ನೀರು ಕೊಚ್ಚುವಂತೆ) ಹಿಂದಿನ ಜನಾಂಗ ಮಾಡಿದ ಆಚರಣೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದರದ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ ಅರ್ಥಂಬರ್ಧ ಆಚರಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಇದ್ದೇಇರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಹಾವಳಿ ನಡದೇ ಇದೆ. ಮತದ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ, ಪರಮತ ಆಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಟ್ಟಲೇ ಯುದ್ಧ ತಂದೊಡ್ಡಿ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ನಿರಪರಾಧಿಗಳ ಶೋಷಣೆ, ಸಂಹಾರವಾಯಿತು.

ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಗೆಲಿಲಿಯೋ ಸಾಕ್ರೆಟೀಸ್ ಮುಂತಾದ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಈ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತತ್ತರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ವೇದಾಂತ, ಉಸನಿಷತ್‌ಗಳು ಪರಿಪಕ್ವ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಗೀರ್ವಾಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಪೂರ್ಣ ಪಂಡಿತರುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕೊಟ್ಟರು. ಬಹುಪಾಲು ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹವರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದರು. ಇಂತಹವರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ಬಲು ಆಗದ ಸವಾಡಗಳು ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಂಚಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಅರ್ಥ ಪಂಡಿತರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅನುಕರಣೆ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾದವು.

ಉದಾ :—ಶುಚಿಯ ಸಂಕೇತವಾದ ಮಡಿ ಕೆಲವೇ.

‘ಜೆ ನ್ನ ಕೇ ಶ ವ ನೆ ನಿ ಸಿ ದೆ’

ಜೆ. ಬಿ. ಲಿಂಗರಾಜು

ಚನ್ನಕೇಶವ ನಿನ್ನ ದರುಶನ
ಪುಣ್ಯ ಪರವಶ ಬಾಳಿಗೆ
ನಿನ್ನ ನಾಮವ ಜಪಿಸೆ ಮಾನವ
ಧನ್ಯವೆನಿಸುವ ದೀವಿಗೆ !

ನಿನ್ನ ಮಂದಿರ ಸುತ್ತಿಬರುತ್ತಿರೆ
ಮನವು ಪಡೆವುದು ಚೇತನ
ಕಣ್ಣಿನಂಗಳ ಕಾಂತಿ ತುಂಬಿಕೆ
ರೂಪದೀಪವಾ ನೀಕೇತನ !

ದಿವ್ಯ ಮೂರುತಿ ನಲಿದು ನಿಂದಿಹ
ದೇಗುಲವದೇ ಪಾಪನ

ಯುಗದ ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆದು ಶಾಂತಿಯ
ಬೆಳಕು ಜಲ್ಲುವ ಕಾವನ !

ಕೆತ್ತಿಕಡೆದ ಕಲೆಯು ಜಿಲುಪಿನ
ಶಿಲೆಯು ಸುಂದರ ಮಂದಿರ
ಸುತ್ತಿಬೆಳೆದ ಅತೆಯ ಮಡಿಲಿನ
ಕಲಾರೂಪದ ಹಂದರ !

ನಗುವ ಮೊಗದ ದೇವ ನೀನು
ಹರಸಿ ಶುಭವ ನೆಲಸಿದೆ
ಮಗುವ ರೂಪದ ಜಿಲುಪ ನೀನು
ಚಿನ್ನಕೇಶವನ ನೆನಿಸಿದೆ !

ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು

—ಆರ್. ನಟರಾಜ್,

1. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ವಿಶೇಷವಾದುದು.

ಜೀವ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋನಿ ಭೇದಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಪುಣ್ಯ ಕರವಾದುದು. “ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಮುದ್ರ ವನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಈಜಿದಾಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯ” ಎಂದು ಅರುಣ್ ನಂದಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಎಂಬ ಶ್ರೀವ ಹಿರಿಯರು ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿಧಿಯಾರ್ ಎಂಬ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಔವೈಯಾರ್ ಎಂಬವರೂ “ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕಲ್ಲಾಗಿ, ಗಿಡವಾಗಿ, ಮರ ವಾಗಿ, ಹುಳುವಾಗಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ, ಹಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಮೇಲೆ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವೆವು ಎಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಚಕರು ಶಿವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ನೋಡೋಣ.

2. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಅನಿತ್ಯ :

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಅನಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಒಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. “ಕೆಲವರು ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರು; ಕೆಲ ವರು ಕೆಲವುದಿನಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದಮೇಲೆ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರು; ಕೆಲವರು ಬಾಲಕನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರು; ಕೆಲವರು ತರುಣರಾದ ಮೇಲೆ ಸತ್ತು

ಹೋಗುವರು; ಕೆಲವರು ನರೇಕಂಡು ಮುಖ್ಯನಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರು. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವನು ಎಂಬುದು ಯಾರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳ ಲಾರರು. ಆದ ಕಾರಣ ಉಸಿರು ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾ ಗಲೇ ಭವ ಎಂಬ ರೋಗದಿಂದ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು” ಎಂದು ಅರುಣ್‌ನಂದಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿಧಿಯೊಳಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. “ಇಂದು ಬಾಳುವವರು ನಾಳೆ ಸಾಯುವವರು” ಎಂದು ಅಸ್ವರ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ನಾವು ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂಚೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿನತ್ತಾರ್ ಎಂಬ ಹಿರಿ ಯರು “ಕಾಲನ್ ವರುಮುನ್ನೇ ಕಣ್‌ಪಂಚೈ ಮುನ್ನೇ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣುವ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನ ವರೂ ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ನೆರೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ, ತೆರೆಗಲ್ಲಕೆ
ಶರೀರ ಗೂಡುಹೋಗದ ಮುನ್ನ;
ಹಲ್ಲು ಹೋಗ, ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ
ಅಸ್ತರಿಗೆ ಹಂಗಾಗದ ಮುನ್ನ;
ಕಾಲಮೇಲೆ ಕೈಯನೂರಿ
ಕೋಲ ಹಿಡಿಯದಮುನ್ನ;
ಮುಖೊಪ್ಪನೆಯದ ಮುನ್ನ;
ಮೃತ್ಯು ಮುಟ್ಟದ ಮುನ್ನ
ಪೂಜಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವನ.”

3. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಬಾರದು
ಮನುಷ್ಯ ಬಾಳಿನ ಅನಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ನಾವು ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಏನಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿರಿಯರು ನಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಸ್ವರ್ ಎಂಬ ನಾನಂದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ತಿರುನಾ ವುಕ್ಕರಸರು “ಹೂಗಳಿಂದ ಹರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು, ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹರನ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡದವರು ಶರೀರಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ದುಡಿ ಯುವರು; ಕೊನೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಗೆ ಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಆಳಿಯುವರು” ಎಂದೂ, “ಪುನಃ ಪುನಃ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತೆ ಆವರು ಸಾಯುವರು” ಎಂದೂ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿ

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಾವು “ಪುನರಸಿ ಜನನಮ್, ಪುನರಸಿ ಮರಣಮ್, ಪುನರಸಿ ಜನನೀ ಜಠರೇ ಶಯನಮ್” ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವೆವು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೇವನ ಪೂಜಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ದೊರೆಯುವುದೋ? ಶಿವನನ್ನು ನೆನೆಯದೇ ಬಾಳುವವ ರನ್ನು “ಹುಚ್ಚರು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸಿರುವವರು” ಎಂದು ಅರುಣ್‌ನಂದಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಕೋಪ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

4. ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು

ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ನಮಗೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ ಪುಣ್ಯಬೇಕು, “ತಿರುವಲ ಇಸುಲು ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂ ಧರ್, “ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯಯಮ್ ಸೆಯ್ಯದನ್ನ ನೆಚ್ಚುವೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ತೇವಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಚಕರು “ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅರುಣ್‌ನಂದಿ ಶಿವಾಚಾ ರ್ಯರು “ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದೇ, ಶಿವನನ್ನು ತ್ರಿಕರಣಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ಶ್ರೀ ನಟರಾಜರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ. “ನಾನು ನಿನ್ನ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದು; ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನೇ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ”. ಕಾರೈಕ್ಕಾಲ್ ಅಮೈಯಾರ್ ಎಂಬವರು “ನಾನು ಮೋಕ್ಷ ಒಂದೇ ಬೇಡುವ ವಳಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಎತ್ತಿದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾಣದೆ ನೆನೆಯಬೇಕು” ಎಂದು ಶಿವನನ್ನು ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕ್ಕಿ ಳಾರ್ ಪರಿಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ “ಶರಣರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ; ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ

ಜನ್ಮವನ್ನೇ ಬೇಡುವರು” ಎಂದು ಶರಣರ ಹಿರಿಮೆ ಯನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುರಂದರದಾಸರೂ “ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು” ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ?

ಇಷ್ಟು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಹಲವು ಇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವೆವು; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶರಣರನ್ನು ಊಟಮಾಡಿಸ ಬೇಕು. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಕರುಣೆ ತೋರಬೇಕು. ಶಾಂತನಾಗಿರಬೇಕು; ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಭಕ್ತನು ಶಾಂತನಾಗಿರ ಬೇಕು;
ತನ್ನ ಕುರಿತು ಬಂದ ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ನಾಗಿರಬೇಕು
ಭೂತಹಿತವಹ ವಚನವ ನುಡಿಯ ಬೇಕು
ಲಿಂಗ- ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿಂದೆಯಿಲ್ಲದಿರ ಬೇಕು.
ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನ್ನಂತೆ ಭಾವಿಸ ಬೇಕು
ತನು- ಮನ- ಧನವ ಗುರು- ಲಿಂಗ- ಜಂಗಮಕ್ಕೆ
ಸರ್ವೆಸ ಬೇಕು.

ಅಪಾತ್ರದಾನವಂ ಗೆಯ್ಯದಿರ ಬೇಕು
ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೂ ತನ್ನ ವಚನತನಾಗಿರ ಬೇಕು
ಇದೇ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಶಾಚ ನೋಡಾ!
ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆವಡೆ
ಎನಗಿವೇ ಸಾಧನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವ.”

ಬಸವೇಶ್ವರರು ಮಾಡಬಾರದ ಪಾಪಗಳನ್ನು “ಕಳ ಬೇಡ ಕೊಲಬೇಡ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ತಿರುವಳ್ಳುವರರ್ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ದೇವ ರಿಗಿಂದ ದೊಡ್ಡವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯರು ಬೋಧಿಸಿರುವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಾಳುವ ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬುದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅನುಕಂಪ

—ಈಶ್ವರ ಚಂದ್ರ

ಅನುಕಂಪ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ. ಪರರ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಿಡಿದರೆ ಅದು ಅನುಕಂಪ. ಇದೇ ಸಹ+ಅನುಭೂತಿ=ಸಹಾನುಭೂತಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನೋವಿಗಾಗಿ ಮರುಗುವುದು. ಪರರ ಕಣ್ಣೀರು ಕಂಡು ಕರಗುವುದು. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಪತಿ, ಈ ಸಿಂಪತಿ ಕೇವಲ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿದು, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿ ಯದಿದ್ದಾಗ ಲಿಪ್ ಸಿಂಪತಿ. ಎಣ್ಣೆ ನೀರು ಕಾಣದ ಹುಡುಗನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಣಗಿತ್ತಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಏನು ಬಂತು ಭಾಗ್ಯ? ಅದು ಮೊಸಕೆ ಕಣ್ಣೀರು.

ಅನುಕಂಪ ಕೃತಿಗಳೆಂಬೇಳೆ. ಅಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲೆ. ಮೈದ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅನುಕಂಪವೇ ಸ್ಪೂರ್ತಿ. ರೋಗದಿಂದ ನರಳುವವರ ಕಷ್ಟ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ, ಮನಕರಗಿ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೊರಟವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದುದರ ಫಲವಾಗಿ ಇಂದು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಲಭ್ಯ.

ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧವೂ ಪ್ಲೇಸ್ಟಿ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಕ್ಷಿಂತ ಅವನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಉನ್ನತ ಮಾರ್ಗ. ಶಿಲೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಜನ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ, ಒಂದೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡದವರು ಮೊದಲ ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯಬೇಕೆಂದು ಏನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ, ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡದವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಚಿದು ರಿದರು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಏನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಂದ,

ಕಾಲಿಗೆ ಹೊಲಸು ಅಂಟಿದರೆ ಕಾಲನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಬಹುದೇ? ಹೊಲಸು ತೊಳೆದು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಸಮಾಜದ ಅನೇಕ ದುರಾಚಾರಗಳಿಗೂ, ಹೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಮಾರ್ಗ. ಇದು ಅನುಕಂಪದ ಮಾರ್ಗ.

ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ತರಬೇತಿ ಕ್ರಮ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ವಾರಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುವುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎರಡೂ ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡಿಸದಂತೆ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟುವುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದಂತೆ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟುವುದು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೇ ಕಳೆಯ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯೂಕಣ್ಣು, ಕೈ, ಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಗಂವಿಕ ಲಾರಾದವರ ಬಾಳು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಭರ ಎಂಬ ಅರಿವು ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅಗಂವಿಕರನ್ನು ಸಹಾನು ಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕುರುಡರಿಗೆ, ಕುಂಟರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಿಂದ ಧಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಧಾನ ಬುದ್ಧಿ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಎಲ್ಲ ಧಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೇ ಯಲ್ಲೂ ತೀವ್ರವಾದ ಮಾನವಾನುಕಂಪದ ಒರೆ ಇದೆ. ಬೈಲ್ ಲಿಪಿ, ಶ್ರವಣ ಸಾಧನ, ಕೃತಕ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಇಂಥ ಮಾನವಾನುಕಂಪದ ಕೊಡುಗೆಗಳು. ಆಷ್ಟೇಕೆ, ಸತ್ತಂತರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಧಾನಮಾಡುವುದು, ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೇ ಮೂತ್ರಪಿಂಡ ಧಾನಮಾಡುವುದು, ರಕ್ತಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಅನುಕಂಪದ ಪರಮೋಚ್ಚ ನಿದರ್ಶನಗಳು. ನಮ್ಮಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ನೆರವು ಇನ್ನಾವುದು?

17ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ

ಹೀಗಿತ್ತು ಅಮೇರಿಕ

—ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಇದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕ ಹೀಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರ.....

ವಿಶ್ವದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಒಂದಂಶ ವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸಮುದಾಯವಿರುವ ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ-ವಿಶ್ವದ ಸಮಗ್ರ ಭೂಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅರನೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಹೊಂದಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಹದಿನೆಂಟು ದಶಲಕ್ಷ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ಅಮೇರಿಕದವರು. ಜಗತ್ತಿನ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿರುವ ಅಮೇರಿಕ ಯಾವುದೇ ದೇಶವು ಸ್ಪೂರ್ಣಗತಾರದಂತಹ ಸುಖಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು, ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಾಂತ್ಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ಉಕ್ಕು, ಅರ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ಕಬ್ಬಿಣ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅಮೇರಿಕ ವಿಶ್ವದ ಸಮಗ್ರ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 35ನ್ನು ತಾನೇ ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಬಂಗಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 5 ಪಾಲು ಪಡೆದಿರುವ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಶೇ. 29 ಪಾಲು ಚಿನ್ನವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಮೇರಿಕದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಶೇ. ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 44 ದಶಲಕ್ಷ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ವತಃ ಅಂಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶವಾದ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ

ಅವಾರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಲವಿದೆ. ಹಾಲು, ಮಾಂಸ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಗಿಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಕಾಲುಭಾಗ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದು. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಶೇ. 44 ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ವಾಹನಗಳಿವೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಯುರ್ವ್ಯಾಸ 70.3 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ 74, ಪುರುಷರಿಗೆ 66.7 ವರ್ಷ ಸರಾಸರಿ ಆಯುಷ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಸಂಚದ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಐದ ನೆಯ ಒಂದು ಪಾಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ವಿದ್ಯುದುತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಪಾಲು ಅಮೇರಿಕದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಏನೂರು ರಾಜ್ಯಗಳಿವೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಆಣುಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ವಿಶ್ವದ 180 ದಶಲಕ್ಷ ಟೆಲಿಫೋನುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 49 ಅಮೇರಿಕದ್ದಿವೆ. ಒಂದು ನೌಕರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಂದು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗೆ ಸರಕಾರ ವಾರಕ್ಕೆ 45.22 ಡಾಲರಿನಂತೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರೀಡರ್ಸ್ ಡೈಜೆಸ್ಟ್ 17.6 ದಶಲಕ್ಷ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಡೈಲಿ ನ್ಯೂಸ್ ದಿನಕ್ಕೆ 20 ಲಕ್ಷ (ರವಿವಾರ 30 ಲಕ್ಷ) ಪ್ರತಿ ಪ್ರಸಾರವಿದೆ.

ಅಮೇರಿಕದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜ್ಯವಾದ ಅಲಾಸ್ಕಾದ ಭಾರೀ ಫೈಲ ನಿಕ್ಷೇಪವಿರುವ 4,50,000 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೋಡುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ತೈಲ ಕಂಪನಿ ಗಳು ನೂರು ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅಲಾ ಸ್ಕಾದ 294000 ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ ಈ ನಿಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ಸಹಸ್ರ ಡಾಲರಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬರು ತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ 40 ಸಾವಿರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳಿವೆ. ತಯಾರಿಕೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ 50 ಆಣುಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ.

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಆರಂಭವಾದಲಾಯಿತು ಆದ ಕ್ಯಾಗಿ ಅಮೇರಿಕ 40 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರು ವ್ಯಯಿಸಿದೆ. 1968ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ 4.4 ಶತ ಕೋಟಿ ಡಾಲರು ವ್ಯಯಿಸಿತು. ಅಮೇರಿಕದ ಶೇ. 70 ಮಂದಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 37 ಪಾಲು ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಅಗಿದ್ದು ಶೇ. 90 ಸ್ತ್ರೀ ಯರು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಶೇ.

6 ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಶೇ. 72 ಗುಮಾಸ್ತೆಗಳು, ಶೇ. 5 ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಶೇ. 60 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶೇ. 13 ಆಯುರ್ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಶೇ. 63 ಮಂದಿಗೆ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಬಳಸಹಿತ ರಜೆಯಿದೆ. ಎಂಟನೆಯ ಪಾಲು ಅಥವಾ 25 ದಶಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಷೇರುಗಳಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಉಳಿತಾಯದ ವಿಮೆಯ ಷೇರುಗಳಿವೆ.

ಶೇ. 80 ಮಂದಿ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಾರು ಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 11,794 ಡಾಲರು ಕ್ರಯದ ಸದಾ ಧರದ ಉತ್ಪನ್ನಗಾರನಾಗಿ ಶೇ. 79.4 ಅಂದರೆ 9.061 ಡಾಲರು ಸಂಬಳ ಪಡೆದು ಉಳಿದುದನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 190 ದಶ ಲಕ್ಷ ಡಾಲರು ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ 80 ದಶಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಈಜುಕೋಳಗಳಿವೆ. 5.5 ದಶ ಲಕ್ಷ ಸಂಚಾರಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಮೇರಿಕ ಹೊಂದಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಶೇ. 10.1 ಪಾಲು ಲಾಭಾಂಶವಿದೆ.

ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಉದ್ಯಮ ಒಟ್ಟು 4500 ಕೋಟಿ ಡಾಲರು. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಅಮೇರಿಕವೊಂದರಲ್ಲೇ 18 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಡಾಲರು ಲೇವಣಿಯಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 18ರವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೆಚ್ಚ 80 ಶತ ಕೋಟಿ ಡಾಲರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಹಣ 83 ಶತಕೋಟಿ. ಅನೇಕರ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯದ ಶೇ. 10 ಇದಕ್ಕೇ ವ್ಯಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬವೂ ತಲಾ 200 ಡಾಲರು, ಸಮಗ್ರ ಗೊಂಬೆಗಳಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಆಟಿಗೆ 4 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಹಾಗೂ ಕ್ಯಾಲಿ ಫೋರ್ನಿಯಾಗಳು ಆರನೆಯ ಧನಿಕ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

ಐಸೊರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ಅಮೇರಿಕ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸೈನಿಕೋದ್ದೇಶದ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹಾರಬಿಟ್ಟಿದೆ. 14 ಸಲ ಚಂದ್ರ

ಲೋಕಕ್ಕೆ ರಾಕೆಟ್ ಹಾರಿಸಿ, ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ತಾಸಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಕಾಲ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಯಾತ್ರಿಕರು ಹಾರಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದ 1,253,000 ನೌಕರರಿಗೆ 9.2 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರು ಸಂಬಳವಿದೆ.

ಜಪಾನ್ ಅಥವಾ ಪ. ಜರ್ಮನಿಯ 2 ಭಾಗ ಆದಾಯ ಅಮೇರಿಕದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ, ಮನೋರಂಜನೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕರ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ 738 ಸಾವಿರ ನೌಕರ ರಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್ ಕೊಳ್ಳಲು 93 ಗಂಟೆ, 23 ನಿಮಿಷ, ಒಂದು ಕಾರು ಕೊಳ್ಳಲು 186 ದಿನ, ಒಂದು ಜತೆ ಚಪ್ಪಲಿಗೆ 6 ಗಂಟೆ 53 ನಿಮಿಷ, ಒಂದು ಕಿಲೋ ಸಕ್ಕರೆಗೆ 5 ನಿಮಿಷ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಅಮೇರಿಕದ ಶೇ. 70 ಮಂದಿ ಇಜ್ಜೆಗೆ ಮೀರಿ ಮೂನ್ನೂರು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಶೇ. 50 ಮಂದಿ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ತುಟ್ಟಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ತಲಾ ಒಬ್ಬನಂತೆ ಕಾರುಗಳು 101, 048,000 ಇವೆ. 1967ರಲ್ಲಿ ಇವು ಓಡಿದ ದೂರ ತಲಾ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 4,826 ಮೈಲಿ ಹಾಗೂ ಮುಗಿದ ಪೆಟ್ರೋಲು 400 ಗ್ಯಾಲನ್ನು. 1967 ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕ 4 ಕೋಟಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಜಾಡಿ ಸೇರಿ ಶತಕೋಟಿ ಡಬ್ಬಿ ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಿತು. 80 ಲಕ್ಷ ಮೋಟಾರು ಗಳು, 80 ಲಕ್ಷ ಟಿ.ವಿ. ಸೆಟ್‌ಗಳೂ ಹಾಕಾಗಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯಿಂದ ನೂರು ವಸ್ತುಗಳು, ಸರಾಸರಿ ಪ್ರತಿ ಮೈಲಿಗೆ 770 ಕಾಗದಗಳು, 730 ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕು ಗಳು, 600 ಬೀರ್ ಸೀಸೆಗಳು ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವವು.

ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದ ಘಾಸಿಯಾದ ಯೂರೋಪಿಗೆ ಅಮೇರಿಕ 48 ಸಾವಿರ ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರು, ರಷ್ಯಕ್ಕೆ 12 ಸಾವಿರ ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರುಗಳ ಸಹಾಯ ವತ್ತಿತು. 1951 ರಿಂದ 69ರವರೆಗೆ ಭಾರತ ವಿದೇಶ ಗಳಿಂದ ಪಡೆದ 11,134 ಕೋಟಿ ರೂ, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ್ದು ಸಿಂಹಪಾಲು (ಶೇ. 52.8) 700.45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಭಾರತದಿಂದ 312 ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರು ಕ್ರಯದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಅಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, 450 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಆಹಾರ, 1958-69ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಗಳಿಗಾಗಿ 612 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಅಮದು ರಫ್ತು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ 365.7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಿತ್ತಿದೆ. 1969ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಗೆ 64.5 ಕೋಟಿ ಡಾಲರಿನಂತೆ, 1972ರಲ್ಲಿ 25 ಕೋಟಿ ಡಾಲರಿನಂತೆ ಇತರೆಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ 585 ಕೋಟಿ ರೂ. ಸಹಾಯವಿತ್ತಿದೆ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಲೈಸೆನ್ಸಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಆರಂಭಿಸಲು ಸರಕಾರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ 555 ಕಲಾಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ ಪ್ರಜೆ ತಲಾ ಐದರಂತೆ ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್ ಇದೆ. ಶೇಕಡ 96 ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ನಾಲ್ಕು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹೊಸ ಮನೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ 76 ಸಾವಿರ ಲೈಬ್ರರಿ ಗಳು, ದಿನವಿಡೀ ತೆರೆದಿರುತ್ತವೆ. ಸಾವಿರ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳು, 97 ಸಾವಿರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, 31 ಸಾವಿರ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ.

14ನೇ ಪುಟದಿಂದ 'ಅನುಕಂಪ'

ಅನುಕಂಪ, ಬರಹಗಾರನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುಣ. ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಮೇರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುವುದು, ಈ ಸಹಾನುಭೂತಿ. ಕ್ರಾಂಚ ಮಿಥುನದ ದುರಂತ ಮಿಡಿಸಿದ ಅನುಕಂಪ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಿಂದ ರಾಮಾಯಣ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಅಂಥ ಕೃತಿ ದಲಿತರ ನೋವನ್ನು ಅಳಿಸಲೂ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿದ ಲು ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾದದ್ದು ಲೇಖನಿಯ ಅನುಕಂಪದಿಂದಲೇ. ಶೋಷಿತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಅನುಕಂಪ. ಶೋಷಕರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರೋಶವಾಗಿಯೂ ಎರಗಬಹುದು. ಇದು ಕ್ರಿಯಾಶಾಲಿ ಅನುಕಂಪ. ಅಶಕ್ತರು, ಅಂಗವಿಕಲರು ಶೋಷಿತರು, ಅಬಲೆಯರು- ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೇ. ಅಸ್ಮಶ್ಯರನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅನುಕಂಪ

ಶೇ. 60 ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪವೃತ್ತಿಯಿದೆ. ಶೇ. ಐದೂವರೆ ಮಂದಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರು. ಹೆಂಗಸು-ಗಂಡಸಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನ ಸಂಬಳವಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಪಾಲು ಕಾರುಗಳೆಂದರೆ 9,30, 00,000 ಕಾರುಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ 3500 ರೂಪಾಯಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ 25 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ 70 ಲಕ್ಷ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ.

ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಕೆಲಸಗಾರನ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಸಂಬಳದಿಂದ 11 ಪೌಂಡು ಬ್ರಿಡ್ ಬರುತ್ತದೆ. ದಿನಕ್ಕೆ 8 ತಾಸಿನಂತೆ ವಾರಕ್ಕೆ 40 ತಾಸು ದುಡಿತ, ಶನಿವಾರ ರವಿವಾರ ರಜೆಯಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತಿ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರಿಗೆ ಜೀವನವಿಡೀ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಡೆಮೋಕ್ರಟಿಕ್ ಮತ್ತು ರಿಪಬ್ಲಿಕನ್ ಎಂಬ ಎರಡೇ ಪಕ್ಷಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಂತೆ ಸಾವಿರ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಾವಧಿ ಆರು ವರ್ಷ 437 ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯಾವಧಿ ಎರಡು ವರ್ಷ.

ದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರ ಫಲ ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ.

ಅನುಕಂಪ ಕೇವಲ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ, ಸ್ನೇಹವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದರೆ ಸಾಲದು. ಅದು ಅಪರಿಚಿತರಿಗೂ ವಿಸ್ತರ ಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ನಿರ್ವಸಿತರಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ನೆರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಜನ ಕಂಗೆಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪಿತ ನೆರವುಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿದರೆ ಸಾಕೆ? ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ. ಅವಕ್ಕೆ ಹಸಿವಾದಾಗ ಹುಲ್ಲು ನೀರು, ರೋಗ ಬಂದಾಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಆಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಂದವಾದ ಹಾರಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಇರಲಿ, ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಬೇಡ.

ವಿವೇಚನೆಯೊಡನೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವ ಅನುಕಂಪ ಸರ್ವ ಹಿತಕಾರಿ.

ಮೂಡಿಬಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ

“ಎಳ್ಳುಬಿಲ್ಲ ತಿಂದು ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಾಡೋಣ”

—ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ

ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಟಕ್ ಟಕ್ ಬಡಿತ.
ಕಾಲಿಂಗ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ಒತ್ತಾಟ. ಟ್ರಿಂಗ್ ಟ್ರಿಂಗ್.

ಒಳಗೆ ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಅಪರ್ಣೆಗಳಿಗೆ ಬೇಗ
ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಂಥದೇ ಸದ್ದು.

ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ
ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೊತ್ತು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟವನಂತೆ
ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂಗಿದ.

“ಅಪರ್ಣಾ, ಯಾರೋ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ.
ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ?”

“ಆಂ, ಬಂದೇಂಥೆ” ಒದ್ದೆಯಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಟವೆಲ್ಲಿಗೆ
ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೊರನಡೆದು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

ಆ ದೃಶ್ಯ ಅವಳನ್ನು ಆಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿತ್ತು.
“ಓ! ಲಲಿತ, ಬಾ ಒಳಗೆ! ಬನ್ನಿ ಒಳಗೆ!”

ಲಲಿತಾ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಎಳೆಮಗು ಮೋಹನ
ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ಅಪರ್ಣಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಏನೋ
ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅತ್ತೀಯತೆ
ಯಿಂದ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ.

ಅಪರ್ಣಾಳ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಬಂದ ಲಲಿತ,
“ಅಬ್ಬಾ! ಏನು ಸೆ ಟಿ ಯಮ್ಮ! ಈ ಬಿಸಿಲಿನ

ಝಳಕ್ಕೂ ಈ ಮಗುವಿನ ಕಿರಿ ಕಿರಿಗೂ ಸಾಕಾಗಿ
ಹೋಗಿದೆ ನಂಗೆ. ಏನೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸರಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಎಳ್ಳು, ಬಿಲ್ಲ ನಿಂಗೆ ಹಂಚಿಯೇ ಹೋಗ ಬೇಕಂತ
ಬಂದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯಗಳಿತಿ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ
ಮುಣ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಸೆಯಲಿ ಅಂತ ನನ್ನಾಸೆ.”

“ನಿಂತೇ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ! ಕೂತುಕೋ ಲಲಿತಾ, ಈಗ
ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ.”

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೋಫದತ್ತ ಕೈತೋರಿಸಿ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ ಅಪರ್ಣಾ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳು.

“ಅಪರ್ಣಾ, ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡ ಕಣೆ. ಈಗ
ತಾನೆ ಭಾರವಾದ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ.”

“ನೀವು ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ?
ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳತಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅತಿಥ್ಯ ಮಾಡಬೇಡವೆ? ಈಗ ನೀನು
ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ ಆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡೋದು ಸಲ್ಲದು.”

ಲಲಿತಾ ಆಳುತ್ತಿರುವ ಮಗು ಮೋಹನನನ್ನು ಸುಧಾರಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಫ್ಯಾನಿನ ಗುಂಡಿ ಒತ್ತಿದೊಡತೆಯೇ
ತಂಗಾಳಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಮೋಹನ, ತಾಯಿ ಫೀಡಿಂಗ್ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಕೊಟ್ಟ ಹಾಲನ್ನು ಹೀರಿ ಬೀಸುಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ
ತನ್ನ ದಣವನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳುವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ.

ಅಪರ್ಣಾ ಸಿಹಿ, ಖಾರ ತಿಂಡಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತಟ್ಟೆ
ಗಳನ್ನು ತಂದು ಗೆಳತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಹೊರಗಿನ
ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶ್ರೀಧರನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿ
ಸಿದ್ದ ಅಶೋಕ.

ತಿಂಡಿತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಬಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಂಡು
ನಗುತ್ತಾ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಧರ.

“ನೋಡಿ, ಮಿ|| ಅಶೋಕ, ಇವಳೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮ
ಸತ್ನಿ ಅಪರ್ಣಾ.”

ಕೈಜೋಡಿಸಿ ‘ನಮಸ್ಕಾರ’ ಎಂದಳು ಅಪರ್ಣಾ.

ಅಶೋಕ ಕೂಡ ಪ್ರತಿನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿದ.

ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡಲು ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅವ
ನಿಗೆ. ಆದರೆಂತೆಯೇ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತು
ಮೊದಲಿಟ್ಟ.

20ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

ಬಾಳುವೆ

—ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ದೇಹವು ಬಂದಿದೆ
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ಅದರೊಳಗೊಂದಿದೆ
ಜೀವವು ಬೇರೆ || ೧ ||

ಹಣವೂ ಬೇಕು
ಹಣ್ಣೂ ಬೇಕು
ಮಣ್ಣೂ ಬೇಕು
ದೇಹದ ಬಾಳ್ವೆಗೇ || ೨ ||

ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನದೇ
ಬಾಳುವೆ ಶಾಶ್ವತ
ಎನ್ನುವ ಆಸೆ
ಮನಸಿನ ಭ್ರಮೆಯೂ || ೩ ||

ತರದೆಲೆ ಏನನೂ
ಬಂದಿದೆ ಭುವಿಗೆ
ಕರ್ಮದ ಗಂಟನು
ಹೊತ್ತಿದ ಜೀವ || ೪ ||

ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದ
ಫಲವನು ಹೊತ್ತು
ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತು || ೫ ||

ಕಾಲನ ದವಡೆಗೆ
ಸಿಲುಕಿದ ಬಾಳಿದು

ಕಾ
ವ್ಯಾ
ವಾ
ಹಿ
ನಿ

ಎಣಕೆಗೆ ಸಿಗದು
ಬಲು ಕ್ಷಣಿಕ || ೬ ||

ಮನೆ, ಸಂಸಾರದ
ಹೊಣೆಯನು ಹೊತ್ತು
ನಾರಿಯ ಮೋಹದ
ಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ || ೭ ||

ನಾನೇ ಶಾಶ್ವತ
ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನದೇ
ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯನು
ಮನದಿಂ ತೊರೆದೂ || ೮ ||

ಫಲವನು ಬಯಸದೆ
ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
ಎಲ್ಲವೂ ಕರ್ಮದ
ಫಲವೆಂದರಿತೂ || ೯ ||

ಜ್ಞಾನದ ನೇತ್ರವ
ನಿತ್ತಿಹ ಶಿವನನು
ವರಮು ಸಿತನನು
ನೆನೆಯೋಣ || ೧೦ ||

ತಂದೆಯ ನೆನೆಯುತ
ಪಾವನರಾಗುತ
ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ
ಬಾಳೋಣ || ೧೧ ||

ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತರಣು

—ಎಂ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ

ಜಾನಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗೊ ಮನುಜಾ!
ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಗೆ ಶರಣಾಗೊ ಮನುಜಾ! || ೧ ||

ನಶ್ವರ ಬಾಳಿದು ಮನುಜಾ
ಅದ ತಿಳಿದು ನೀ ಬಾಳಯ್ಯ ಮನುಜಾ!
ನಿನ್ನನೀ ತಿಳಿದು ಅಂತೆ ನೀ
ನಡೆದರೆ ಜೀವನ ಪಾವನ ಮನುಜಾ! || ೨ ||

ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ ಮನುಜಾ
ಸದ್ಭಾವನೆ ಶಿವನಯ್ಯ ಮನುಜಾ!

ನಡೆನುಡಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮನುಜಾ
ಹಾಲು-ಸಕ್ಕರೆಗಳಾಗಿ ಮನುಜಾ! || ೩ ||

ಕಣ್ಣು-ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಮನುಜಾ
ನಿನ್ನ ಮನಸಿಂದ ನೀನಯ್ಯ ಮನುಜಾ!
ನಿನ್ನಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಭಾವಿಸಿ ಬಾಳನು
ಬಂಗಾರ ಮಾಡಯ್ಯ ಮನುಜಾ! || ೪ ||

“ಲಲಿತಳದು ಒಂದೇ ಪೇಚಾಟ ನಾವು ಈ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು. ಒಂದಿನವಾದರೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಎಳ್ಳು ಹಂಚಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಂತ ದೊಂಬಲು ಬಿದ್ದಳು. ಇವತ್ತು ಅದೂ ಆಯ್ತು, ಸ್ನೇಹಿತರ ದರ್ಶನ ಎಳ್ಳು-ಬೆಲ್ಲಗಳ ಕೊಡಿಗೆ” ತುಂಬುನಗೆ ನಕ್ಕು ಅಶೋಕ.

“ತಿಂಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ” ನಮ್ರವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ದಳು ಅಪರ್ಣಾ.

“ನೀವು ನಮಗಾಗಿ ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರಿ.” ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ನೋಟ ಜಲ್ಲಿ ವಿನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಅಶೋಕ.

“ತೊಂದರೆಯೇನಿಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನೀವಿಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೂ ಬಂದ್ರಲ್ಲ” ಅಪರ್ಣಾ ಅಭಿಮಾನದ ನಗೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಯ್ತು, ಅಶೋಕ?”

“ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರ ಇತ್ತಲ್ಲ, ಆದ್ರಿಂದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ.” ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದುನಿಂತ ಲಲಿತ ಹೇಳಿದಳು.

“ಮನೆ ದೂರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಸುಂದರ ವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೀರ. ಆಧುನಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ!”

“ಎಲ್ಲ ಅರ್ಪಣಾಳ ಏರ್ಪಾಟು. ಈ ಮನೆಯು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನದ ಹೊಗಳಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೇ ಸೇರ ಬೇಕಾದ್ದು.” ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಓರೆನೋಟ ಬೀರಿ ನಕ್ಕು ಶ್ರೀಧರ.

ಗಂಡನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಲು ದಾರಿಗಾಣದವಳಂತೆ ಲಲಿತಳ ತೋಳೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ದು ಮಗು ಮೋಹನನನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಳು,

“ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮೋಹನ!”

ಮೋಹನ ಶ್ರೀಧರನ ಮುಖ ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಹಲವು

ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಚಿತ ನೆಂಟಿನಂತೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಾರಿ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಕ್ಕಬಿದ್ದ.

ಅವನ ಹಾಲುಗಲ್ಲದ ಸೋಕಿಗೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಧರ. ಮಗುವಿನ ಮೃದುವಾದ, ರೇಶಿಮೆಯಂತಹ ಕೂದಲು! ನವುರಾದ ಹಾಲುಗಲ್ಲ! ತುಂಬು ಗೆನ್ನೆಗಳು! ಗಾಜಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಕಪ್ಪುಕಣ್ಣುಗಳು! ಆದರೆ ಚೆಂಡುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿನಂತೆ ತುಂಬುನಗೆ.

“ಮೋಹನ! ಮೋಹನ!” ಶ್ರೀಧರ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮೋಹನನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಮುದ್ದಿನ ಪ್ರತಿ ಮುಯ್ಯೆ ತೀರಿಸಿಬಿಡುವುದು ಮೋಹನನ ಆವೇಶದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಅವನಿಗೆ ಆವೇಶ ಬಂದರೆ ತಾನೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ದಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಆ ಪಾಳಿ ದೊರಕಿತ್ತು.

ಮೋಹನನ ಎಳೆಯ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೆಂಡುಟಿಗಳು ಶ್ರೀಧರನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೋಕಿದ್ದವು.

ಶ್ರೀಧರನ ‘ಪುತ್ತು’ ನ್ನು ಹಿಂದುರಿಗಿಸಿದ್ದ ಮೋಹನ.

‘ಓ! ಪುತ್ತು! ಎಲೋ ಕಳ್ಳ! ಶ್ರೀಧರ ನೀವು ತುಂಬ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು. ನಮ್ಮ ಮೋಹನ ನಿಮಗೆ ‘ಪುತ್ತು’ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ನೋಡಿ. ಲಕೀಛಾನ್ಸ! ಉದ್ಗಾರ ವೇಳೆದ ಅಶೋಕ.

ಲಲಿತಳ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ತುಂಟಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿತ್ತು.

ಅಪರ್ಣಾ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಲುಗಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲು ನಲಿವಿನಿಂದ ಅರಳಿದ್ದ ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ಈಗ ಮಾತ್ರರ್ಯದ ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ನಲಿವಿನಲ್ಲೂ ನೋವನ್ನುಭವಿಸಿದ್ದಳು. ಆದೃಶ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು ಅವಳ ತಾಳ್ಮೆಯಾವಾಗುತ್ತಾ. ಅವಳು ಒಳ ಸರಿದಿದ್ದರೂ ಮಗುವಿನ ಲಲೆಯದನಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಮೋಹನ ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಅಕರ್ಷಿತವಾಗುವ ಸೂಜಿಯಂತೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನು ಕಲಿತಿರುವ ಆಟ ಪಾಟಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದೊಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಧರನ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತಿಟ್ಟು ಸುರುಳಿಯಂತೆ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು

ತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕರ್ಷಣೆ, ಆತಂಕ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಧರ.

ಗೆಳತಿಯ ಹಿಂದೆ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿಬಂದ ಲಲಿತ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡಲೋಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಪರ್ಣಾ, ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮನೆ! ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ, ಅನಂದ ಎಲ್ಲ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೂಗು ತೊಟ್ಟಿಲು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಮನೆಯ ಅಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅದುನಿನ್ನ ಕೈಲೇ ಇರುವ ವಿಚಾರ!”

ಗೆಳತಿಯಾಡಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು. ಅಪಾರ ವೇದನೆಯನ್ನುಭವಿಸಿದಳಂತೆ ಖಿನ್ನಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು,

“ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯನ್ನು ನನ್ನವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ನನ್ನಬಾಳಿನ ಕುಡಿಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಲಲಿತಾ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಚಿಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆಮಾಡುತ್ತದೆ.

“ಏಕೆ? ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೇನು? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ನೋಣ. ಔಷಧಿಕೊಡಿಸಿದರೆ ಆಯಿತು.”

“ಡಾಕ್ಟರರ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದೆವು. ಅಂಥ ತೊಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ ನಾನು ಮಾತ್ರ ತಾಯ್ತನ ವಿಲ್ಲದ ಹತಭಾಗಿನಿ, ನನ್ನವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ-ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಮುದ್ದಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕರುಳನ್ನು, ಕಣ್ಣನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮತ್ತೆರ ಪಡುವುದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ರಕ್ತ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತೆರದ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಏನುಮಾಡಲಿ? ನನ್ನವರು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಫಲ ಕೊಡುವ ಮರೆ ನಾನಾಗಬೇಕಂತೆ. ಇದು ಅವರ ಆಸೆ. ನನ್ನ ಆಸೆಕೂಡ ಅದೇ. ನನ್ನಂಥ ಹತಭಾಗ್ಯಳಿಗೆ ಬೇರೆದಾರಿ ಏನಿದೆಯೋ?”

“ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೇ ಆಗಿತ್ತು, ಅಪರ್ಣಾ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯಮನೆಯ ಜನ ಇನ್ನೂ ಮುಂದು ವರಿದವರು. ನನ್ನವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಮದುವೆಮಾಡಲು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ ನರಕ ಹಿಂಸೆಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಾನು. ಈ ಮೋಹನ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ ಪೂಜಾರ್ಥ. ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ ತಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗವಿಯ ಗಂಗಮ್ಮನ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಆಸೆ ಫಲಿಸಿತು. ಮೊನ್ನೆ ಆ ಶ್ವೇತ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಬಂದೆವು.

ನೀನು ನಂಬಿದರೆ ನಂಬು, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡು. ಆ ಶ್ವೇತ್ರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನನಗೊಬ್ಬಳಿಗೇ ಅಲ್ಲ ನನ್ನಂಥ ಸಹಸ್ರಾರು ಹತಭಾಗಿನಿರ ಬಾಳು ಶಾಂತಿಯನೆಲೆವೀಡಾಗಿದೆ. ನೀನು ನೋಡಿ ಬಂದಾಗ ನಂಬುತ್ತೀ. ಪ್ರಕೃತಿಯರಮ್ಯತೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು! ರಮ್ಯತೆಯ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಸೋಪಾನಗಳು! ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸಂಪೈಸುವ ಶಾಂತಿಯ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಸಾರುವ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು! ಗುಡಾಣದಷ್ಟು ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದರೂ ಕಡಲಿ ನಾಳದಷ್ಟು ನನ್ನಹಿರಿ ಮೇ!” ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ಆ ತಾಯಿ ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ, ಶುದ್ಧಗಂಗಿಯ ಪಾದೋದಕ ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸುವಾದರೂ ಸಾಕು ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ, ಅಸೆಗೆ ಅಸ್ತು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಪ್ರಕೃತಿ. ಹೆಣ್ಣು ನಂಬಿಕೆಯ ಅಗರ! ಕಲ್ಪನೆಯ ದ್ಯೋತಕ! ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಭಕ್ತಿಯನೆಲೆ! ಪ್ರೀತಿಯ ಕಡಲಿನಾಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿ ಅಸೆಯ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ದಿನ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಬರುವ ವರ್ಷದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಬದಲಾದೀತು”

ಲಲಿತೆ ಅಡಿದ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುತ್ತುಗಳು ಉದುರಿದಂತಿದ್ದವು ಅಪರ್ಣಾಳಿಗೆ.

“ನಾನು ಖಂಡಿತ ‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ’ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೀನಿ. ಗೆಳತಿಯ ನುಡಿಗೆ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಹರಸಿದಳು ಲಲಿತ, ಅಪರ್ಣಾ ಹಿಡಿದ ಹಠದಂತೆ ಸಿದ್ಧಗಂಗಿಯ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಗಂಗಿಯನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಮೈ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೊಸತನವನ್ನು ಹೊತ್ತಳ. ಅವಳು ಬದಲಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಾದಳು. ಅವಳಾಸೆ ಕೈ ಗೂಡಿತ್ತು.

26ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆಯೇ ?

—ಪಿ. ಆರ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ,

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಯಾವುದು ? ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಜನಾಂಗದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿತದ್ದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಕಸಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ; ಆತನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪಗೊಳಿಸುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಸಾಧನ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳ್ಳಬೇಕು; ಉತ್ತಮ ವಿನೇಚನಾಶಕ್ತಿ ಮೂಡಬೇಕು; ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅಮೃತತ್ವ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು; ಮಾನವರ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೂ, ಅಭಿರುಚಿಗಳೂ ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಾತಜ್ಞರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗೊತ್ತುಗುರಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ? ಜ್ಞಾನಗಂಗೆ, ಅದು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರವಹಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಭಾಷೆಯ ಕಾಲುವೆಯ ಮೂಲಕವೇ. ಜ್ಞಾನದ ವೀಚಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೋ, ಅವು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಭಾಷೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಷೆ ಸತ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವು ಎಷ್ಟೇಗಡು ಸಾಗಿರಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದು. ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾಗಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ಅದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನ ರಾಶಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಾವು ಅಡುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಂತೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮಾತು. ಪಾಠ ಹೇಳುವವನಿಗಾಗಲಿ, ಕೇಳಿ ಬರೆಯುವವನಿಗಾಗಲಿ ಸತ್ಪ್ರಯತ್ನ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದಾಯಿತು. ಓದಿದ್ದನ್ನು, ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೇಡವೇ ? ಭಾಷೆ ಸಮೃದ್ಧವಾದರೆ, ಸಮರ್ಥವಾದರೆ ನಿರೂಪಣೆ ಹೃದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಾಡಿನ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಯಸುವವರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕೆಂದರೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದು. ದೇಶದ ಜೈತನ್ಯತೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದ್ದೇ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯ.

ಭರತ ಖಂಡದ್ದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಸಮಗ್ರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೇ ಆಗಿದೆ ! ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯರು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಉಳಿದಿದೆ. ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿತು. ಹೊರಗಿನ ಸಂಕೋಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದರೂ

ನಾವು ಅಂತರಂಗದಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಜದ ಇನ್ನಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಪರಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ದಾಸ್ಯದ ಪರಮಾನಂದಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ತೀರ ಸಣ್ಣ ದೇಶಗಳಾದ, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ಹಾಲೆಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮವಿದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನೊಡನೆ ಬೆರೆತಿರುವ ಸ್ಕಾಟ್‌ಲೆಂಡ್ ಕೂಡ ತನ್ನ ದೇಶ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಭಾಷೆ, ಪ್ರವಚನ ಭಾಷೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾತು ಒಂದು, ಪಾಠ ಕೇಳುವುದೊಂದು, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಇನ್ನೊಂದು. ಎಂಥ ಅಸಂಗತ ! ನಾಡು ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪ್ರರೂಪ ಮಾತ್ರ. ನುಡಿಯೋ ಅದರ ಜೀವ, ಆತ್ಮ. ಭಾಷೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಂಟು, ನಂಟು. ಅದು ಏಕೈಕೆಯ ಸೂತ್ರ ಇಡೀ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತ ದೇಶೀಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ದಾರುಣವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡ ಪರದೇಶಿಯಾಗಿದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಅತಿಯಾಗಿ ಭಾಷೆ ಅರುಕುಮುರುಕಾಗಿದೆ, ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋದ ನಾಡು ಒಂದಾಯಿತು. ಅದರ ಅರುಕು ಮುರುಕಾಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ನುಡಿ ಉಳಿದು ತನ್ನ ತನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗ ? ಎಂಬುದು ವಿಚಾರವಂತರ ತಲೆತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಅಳಿವು-ಉಳಿವು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜನರ ಜಾಯಮಾನವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಜನ ಸ್ವಾಭಿನಾನ ಶೂನ್ಯರಾದರೆ, ಸಾಲಭಾ, ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಾದರೆ ಭಾಷೆ ಅಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬೆರಕೆ ನುಡಿ ಸತ್ಯಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ; ನಿರ್ಜೀವವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ ಹೀನ ನುಡಿ ಯಾವ ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿತು ? ಜೀವಾವಧಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೂ ಪರ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರಲೊಲ್ಲದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದಾಗ

ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು: 'ದೇಶಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾಡಿಕೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವೂ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಬಹುಮಂದಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆವು. ('It is neither our aim no desire to substitute the English language for the vernacular dialects of the country. We have always been most sensible the importance of the use of the language which alone are understood by the great mass of the population')

ಆವರ ಉದ್ದೇಶ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿತು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತಿಜ್ಞವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೆರವಾಲಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳಲು, ನಮ್ಮ ಜನರ ಬದುಕು ಒಂದಾಗಲು ದೇಶಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲು ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು ?

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಆಗಲು ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪಾಠ ಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ; ಸರಿಯಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆ ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಸಾಲಭಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಮುಂದೆ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು-ನೀರು ಬಿಟ್ಟರು. ಪರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾವವಿಕಾಸ, ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸ, ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜವಾದ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಣುವುದು ಅವನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ನುಡಿ ಅವನ ನೆರಳಿನಂತೆ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ್ದಾಗಿದೆ." ('The mother tongue is the true vehicle of mother-wi.... A man's speech is almost like his shadow inseparable from his personality')

ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮ ಮೈ ಚರ್ಮದಂತೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದೊಡನೆಯೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಇನ್ನಿತರ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರೆವು. "ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೇ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು." —

It is because we taught in our own language that our quickened.

ಇದು ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರ ಸ್ವಾನುಭವ. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳಾಚೆಯಿಂದ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಿದ ಅಂಗರ ಅಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಗಿದ ಅರ ಭಾಷೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆ? ಬಂಗಾಳಿ, ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳವರಿಗೆ ಇರುವಂತಾಯ್ತು. ಮೇಲಣ ಅಭಿಮಾನದ ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ನೆರೆನಾಡುಗಳಾದ ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರ, ಕೇರಳ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ಪಾಠ ಕಲಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮೂಲಭೈಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಪಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ; ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ. ಆದರೆ ಬರೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ! ಈ ಕೃತಕವಾದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅವನ ಓದು ನಿರ್ಜೀವವೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಶುಷ್ಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸಿಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಎಷ್ಟುಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಓದುವ ಉಸಾಧ್ಯಾಯರು, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅಸ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನರಾಶಿ, ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಓದುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಓದು ಕಡಿಮೆ, ವಿಚಾರ ಕಡಿಮೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಡದಲ್ಲಿಯ ಗಿಡ ಹೂ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಹೂ ಕಟ್ಟಿ ಕೃತಕವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ಪರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉರುಹಾಕಿ ಬರೆದು 'ಪಾಸಾರ್ಥಿ'ಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಓದು ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಲಿ ಸ್ವಯೋಜನ ದೃಷ್ಟಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಓದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಸು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಸ್ವಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಎಷ್ಟು ಓದಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆಗೆ ಅನಾದರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಪರಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೆಂಪುಮಾಡಿದೆ, ನರಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿದೆ; ಅವರನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡುವ ಗಿಳಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ; ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ಅನರ್ಹರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ....ನಾನೆಂದು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕೂಡಲೆ ಪರಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಬೋಧಕ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೀರಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಯಸ್ಸನ್ನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ.

(English has sapped the energy of the nation and shortened the life of pupils. ಎಂಬ ಅವಮಾತು ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಅಮರನಾಥ ರೂ ಅವರು 'ಪರಭಾಷೆಯ ಬೋಧಕ ಭಾಷೆಯಾಗುವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಚಿತ ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ವಂತ ಆಲೋ

ಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಲೇಶ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ' (Educationally it is entirely unsound to use a foreign medium. It stifles original thinking and involves very severe mental strain.) ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಜೀವನದ ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೇ? ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟವುಷ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ನಮ್ಮ ನುಡಿ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ರಂಜಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದೆ ಇಂದಿನ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೃಗ್ಧಿದೆ. ಈ ತನಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಸಾಮಾಗ್ರಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಜವಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿಜ್ಞಾನ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವವರು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಬರೆದರೆ ಅಚ್ಚು ಮಾಡುವವರಾರು, ಕೊಂಡು ಓದುವವರಾರು; ಅಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಗುಲಿದ ವೆಚ್ಚವಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೊರತೆಯಿತ್ತು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ನಾಡಿನ ನಾಲ್ಕು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿವೆ. ಇಂಥ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲು ಬಹುಮಾನ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕನ್ನಡ ವೈಶ್ವಕೋಶ, ವಿವಿಧ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಕೋಶ, ಮಕ್ಕಳ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು, ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷು ನಿಘಂಟು ಮೊದಲಾದ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಪರಿಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ನಿಜ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅದೇ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದರಾಯಿತು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ

ಮಾಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಿಭಾಷಾಕೋಶ ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದು! ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ, ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆ, ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ; ಕನ್ನಡದ ಅನುವಾದ ಶಬ್ದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಪರಿಭಾಷಾಕೋಶ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ತಾನೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಆರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ತಾನೆ ಸರಬರಾಜಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ಬೆಳೆಯೇನೋ ಬೇಕಾದ ಹಾಗಿದೆ; ಕುಯಲುಗಾರರು ಕಡಿಮೆ' ಎಂಬ 'ಶ್ರೀ' ಅವರ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡಮೂಲಕವಾದ ಕಲಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೆಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸಿ. ನಂತರ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿದರೆ ಎರಡೂ ದಕ್ಕದಂತಾಗುವುದು ಖಚಿತ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಅಯಸ್ಕಾಂತದಂತಿರುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮೆದುಳು ಬಹಳ ಚುರುಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಸವಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕುಡಿವರಿಯುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಲ್ಲಿ ಪೂತು, ಕಾತು ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮಾಲ್ಯಗಳೆಷ್ಟೋಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಗಮನಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಯುವಕರನ್ನು ಯಶಸ್ವೀ ನೌಕರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಬರೀ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಾಗಬಾರದು;

(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ)

ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಯನ್ನೇನೋ ಗಂಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವ ತೊಟ್ಟಿಲು? ಅದರಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿ ನಲಿಯುವ ಜೊಡದ ಮಗು! ರಾಜಶೇಖರನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪ ವೆಂಬಂತೆ ಭೂಮಿಗಳಿಸಿದ್ದಳು ಅಪರ್ಣಾ. ಗಂಡನಿದುರು ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದಾಗ ಶ್ರೀಧರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೌದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದ್ದ.

ಇಂದು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ, ಎಳ್ಳು, ಬೆಲ್ಲಗಳ ಕೊಡಿಗೆ ಯನ್ನು ಹಂಚಲು ಅಪರ್ಣಾ ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ, ಲಲಿತೆಯ ಮನೆಗೆ, ಎಳೆಗಂದ ರಾಜಶೇಖರನೊಂದಿಗೆ, ಗಂಡ ಶ್ರೀಧರನೊಂದಿಗೆ. ಆಕೆಯ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗಂಗೆಯ ಅನಂದದ ಕಲಕಲ ರವ ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ

‘ಧ್ಯಾನ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ’

ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಿರ ಬೇಕಾಗತೋ, ಅಷ್ಟು ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರುವೆ- ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರು. ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯೇ ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇಕೆ ವ್ಯಸನಪಡ ಬೇಕು? ನಾಟಕದ ಯಜಮಾನನು ನಾಟ್ಯಗಾರನೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಭಿನಯಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ! ಹೌದು, ನಾಟಕ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎನ್ನುವೆ ಯೋ? ಯಥಾರ್ಥವನ್ನೇ ನುಡಿದಿರುವೆ, ಈ ಬಾಳುವೆಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಮೂರಂಕಗಳಾದರೆ ಪೂರ್ವನಾಟಕವಾಯಿತೆಂದೇಲಿಕ್ಕ! ಇನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಪಾತ್ರವಹಿಸ ಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಜನನಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಮರಣಕ್ಕೆ, ಕಾರಣನಾಗಿರುವ ಆ ವಿಶ್ವ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ನಿನಗೋ ಅದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ, ಇದೂ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಹೋಗು- ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಗ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಪ್ರಭುವೂ ಹರ್ಷ ಚಿತ್ತನಾಗಿಯೇ ಇನ್ನಾನೆ.

ನಿನ್ನದಾವುದು?

ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ತಳ್ಳು, ನೀನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವೆ. ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಂತರವೇನು! ಯಾವ ವಿಷಯವಾದರೂ ನೀನು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಕಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅಸಹಜ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಎಂಬುದನೂ ಮರೆತೆಯಾ? ಹಾಗೆ ಯಾರು ಎಂದೂ ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿನಗಾಗಿರುವುದು ತಾನೆ ಏನು? ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದದ್ದೇ ನಡೆದಿರುವುದು ಮುಂದೆಯೂ ಸದಾ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಈಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಮಾನಸರಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಸಮೀಪ ಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ? ರಕ್ತ ಬೀಜ ಸಂಬಂಧದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ತ ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬನ ಚಿತ್ತವೂ ದೈವವೆಂಬ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಟು ದೈವಿಕಾಂಶವುಳ್ಳದ್ದು. ಯಾರೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಲೀ, ಶರೀರವನ್ನಾಗಲೀ, ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ತನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲವು ಸಕಲವರದನಾದ ಆ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಕರ್ತೃರನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಬರತಕ್ಕವು. ನಾವೀಗ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೀರ್ತಿ, ಗೌರವ, ಪೂಜ್ಯಸ್ಥಾನ ಮುಂತಾದು ವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಅಭಿಮತ ಜನ್ಯವಾದವು, ಯಾರನ್ನೂ ತಾನೇಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ವರ್ತಮಾನವೆಂಬ ಒಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಯಾವನು ಸತ್ತರೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗ ಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಮರೆತೇ ಇರಬೇಕು.

ಆರೀಲಿಯಸ್ಸಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಂಜರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಡೆಷ್ಟೋ? ಧ್ಯಾನ ಕುಸುಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳ ಬೀರುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೊಂದೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪುಷ್ಪವಿದ್ದಂತೆ ಒಂದರ ಸೊಬಗು ಸುವಾಸನೆ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಂಪ ಬೀರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದ ಸಂತರೂ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೂ ಈ ಧ್ಯಾನ ಕುಸುಮಗಳ ಅಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸತ್ಯದ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿದು ಅನಂದಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಶ್ರೀ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗೆಯ ಪುಣ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಕಲ ಜೀವಾ ವಳಿಗೆ ಲೇಸನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು. ಪೂಜ್ಯರು ಮೇರು ಸದೃಶ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಪಕವಾದ, ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಲೋಕೋಪಕಾರಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ‘ದೇಶವಿದೇಶಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿವೆ; ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಪವಾಡವೆನಿಸಿವೆ. ಅವರ ವಿಶ್ವವಿಶಾಲವಾದ ಹೃದಯಶ್ರೀಯ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡವರು ಎಲ್ಲ ಕೋಮಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪಲಕ್ಷಮಂದಿ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದರೂ ನವ ಭಾರತ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗೈದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕವಾದ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಾಡ ನುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಆದರ್ಶವೆನಿಸಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗುರು. ದೀನ ದಲಿತರಿಗೆ ಕರುಣಾಮಯಿ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ನೆಲೆ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಸೆಲೆ. 1930ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಪೂಜ್ಯರು ಸರ್ವ ಸಮಾಜಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಹರ್ನಿಶಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 1980ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಶ್ರೀ ಮಹಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ 50 ವರ್ಷಗಳ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣಬದುಕಿನ ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಈಗಾಗಲೇ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಸಂಘವು ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಸಂಭಾವನಾಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಈ ಬಗೆಗೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಲು ಸಂಭಾವನಾಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ.

ಸಂಭಾವನಾ ಗ್ರಂಥ ‘ಸಿದ್ಧಗಂಗಾಶ್ರೀ’ ಡೆಮಿ 1/4 ಆಕಾರದಲ್ಲಿ 1000 ಪುಟಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ‘ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀ’ ‘ದರ್ಶನ ಶ್ರೀ’ ಹಾಗೂ ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀ’ ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯರ ಬಗೆಗಿನ ಲೇಖನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನಗಳ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳು, ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಇತಿಹಾಸ, ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆಯ ಲೇಖನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಕಾರಗಳ ಪರಿಚಯ, ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಮುಂತಾದ ಲೇಖನಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಕವಿಗಳುಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿಸಿದ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನವಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥ ಬೃಹತ್ತು ಹಾಗೂ ವ.ಹತ್ತುಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಮಿಗಿಲಿನಿ ಕವಿಗಳ, ದಾರ್ಶನಿಕರ, ಅನುಭವಿಗಳ, ಮುತ್ಸದ್ವಿಗಳ ಅನುಭವ, ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಂದ ಪರಿಪಾಕಗೊಂಡು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಗ್ರಂಥವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ನಮ್ಮದು.

ಈಗಾಗಲೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಳಹೊರಗಿರುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರ, ಅನುಭಾವಿಗಳ, ವಿನೂರ್ತಕರ, ಕವಿಗಳ ಲೇಖನ ಹಾಗೂ ಕವನಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ನಾಡಿನ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ. ಡಾ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕವರೂ ಸಹಪಾದಕತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆ ಮತ್ತು ಟಿ. ಆರ್. ಮಹಾದೇವಯ್ಯ ಅವರೂ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಪುನೀತರಾದವರು ಶ್ರೀ ಗಳಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ಅನುಗಾಹನೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಾರ್ಥನೆ.

ಇತಿ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಶ್ರೀ
ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ.

“SIDDAGANGA” Monthly, Sree Siddaganga Mutt.

KRN Q-9

Registered with the Registrar of News papers for India under No. 17139/69

ಕಸ್ತೂರಿ

ಬಾರ್ ಸೋಪ್
ನೀಲಂ ಸೋಪ್

ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಮತ್ತು
ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ
ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ

ಶಿಲಾಕರರು:

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು-575 003

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ.

mas SRM 142

